

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 lipca 2019 r.

Poz. 5122

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.371.2019 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 lipca 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 506)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr X/94/19 Rady Miejskiej w Zawierciu z dnia 29 maja 2019 r. w sprawie ustalenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego (dalej jako "uchwała"), w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1523 ze zm.) w związku z art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.).

Uzasadnienie

W dniu 29 maja 2019 r. Rada Miejska w Zawierciu podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w trybie nadzoru w dniu 5 czerwca 2019 r.

W toku oceny legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa. W § 3 uchwały Rada określiła tryb wejścia w życie uchwały stanowiąc, że "...wchodzi w życie z dniem podjęcia", tym samym określając ją jako uchwałę zwykłą.

Tymczasem, w ocenie organu nadzoru, regulacja zawarta § 3 przedmiotowej uchwały, w sposób istotny narusza przepis art. 13 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Kwestionowana uchwała należy bowiem do aktów wymienionych w tym przepisie, podlegających ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Aby akt normatywny został uznany za przepis powszechnie obowiązujący, spełnione muszą zostać określone wymogi. Musi on między innymi: być wydany przez kompetentny organ na podstawie upoważnień ustawowych, w swej treści zawierać normy o charakterze abstrakcyjnym (wielokrotnego zastosowania) i generalnym (skierowane do nieokreślonego adresata). Samo zaś upoważnienie ustawowe dla organu stanowiącego do wydania aktu prawa miejscowego musi być wyraźne i konkretne - tzn. musi ono jednoznacznie wskazywać, że organowi temu została przekazana do unormowania określona sfera prawna, że zostały mu przyznane kompetencje do uchwalenia nie jakichkolwiek treści, ale treści prawodawczych, to jest wyznaczających ich adresatom pewien sposób zachowania się, w formie nakazów, zakazów lub uprawnień. Warunkiem wejścia w życie przepisów powszechnie obowiązujących, stanowiących przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest ich ogłoszenie w sposób określony w ustawie (art. 88 Konstytucji RP). Szczegółowe zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego, zgodnie z przepisem art. 40 ustawy o samorządzie gminnym, określa ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, wprowadzając obowiązek publikacji aktu w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 pkt 2 ustawy) oraz ustalenia odpowiedniego *vacatio legis* dla stanowionego przepisu powszechnie obowiązującego.

Na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 w/w ustawy ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Ogłoszenie danego aktu we właściwym publikatorze jest warunkiem jego wejścia w życie. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 powołanej ustawy akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Organ nadzoru wskazuje, że każdy akt prawny zawierający normy o charakterze generalnym oraz abstrakcyjnym, wydany przez ustawowo upoważniony do tego organ administracji publicznej, w granicach tego upoważnienia, staje się aktem powszechnie obowiązującym - aktem prawa miejscowego. W ocenie organu nadzoru aktem takim jest przedmiotowa uchwała, wydana na podstawie art. 5d ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, ze względu na generalny i abstrakcyjny charakter jej unormowań, przyznających nieokreślonej grupie osób prawo do ubiegania się o wypłatę dodatku energetycznego. Zatem tego rodzaju akt normatywny, powinien zostać bezwzględnie ogłoszony, czyli podany do publicznej wiadomości, w sposób określony przepisami ustawy. To zapewni uzyskanie przez ten akt mocy obowiązującej i jego wejście do obrotu prawnego, a ponadto jego adresatom - członkom społeczności lokalnej - zapewni możliwość zapoznania się z jego treścią.

Ponadto organ nadzoru zwraca uwagę, że załącznik do uchwały stanowiący wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego zawiera również inne nieprawidłowości. W części, określonej w załączniku do uchwały w pkt 2 tabeli „OŚWIADCZENIE WNIOSKODAWCY” w zakresie zdania: „Pouczony o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 § 1 Kodeksu karnego, który przewiduje <<Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8>>” – uchwała ta jest niezgodna z art. 5d ust. 2 ustawy - Prawo energetyczne, dalej jako „ustawa”, w związku z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn. Dz. U z 2018 r., poz. 1600 ze zm.). Zgodnie z art. 5d ust. 1 – ust. 3 ustawy, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku. Dalej, należy wskazać, iż z treści art. 3 pkt 13c ustawy wynika, że odbiorcą wrażliwym energii elektrycznej jest osoba, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 oraz z 2018 r. poz. 756, 1540 i 2529), która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej. Z powyżej wskazanych przepisów ustawy wynika, iż organem uprawnionym do przyznania dodatku energetycznego jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej, do którego to miejsca jest dostarczana ww. odbiorcy energia elektryczna. Miejsce dostarczania energii elektrycznej będzie wynikało z umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, której stroną jest odbiorca wrażliwy energii elektrycznej.

Natomiast z art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu karnego wynika, iż - kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Organ nadzoru wskazuje, że jeżeli ustawodawca zamierza nadać wymaganym oświadczeniom składanym przez zainteresowane podmioty rygor odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, to rygor ten wprowadza wprost do ustawy i dopiero wówczas - w razie przeniesienia kompetencji do określenia przez organ samorządu wzoru wniosku - możliwym byłoby odwoływanie się przez organ do pouczenia o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Przepisy art. 5d ust. 1 – ust. 3 ustawy nie przewidują takiej możliwości, zaś ustawowego upoważnienia dla rady w tym zakresie nie można domniemywać (zob. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 30 marca 2016 r., sygn. akt I SA/Kr 44/16; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Załącznik do uchwały w zakresie zawartego pkt 2 tabeli- stanowiącej załącznik do uchwały - oświadczenia *Pouczony o odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 233 §1 Kodeksu karnego, który przewiduje "Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu*

prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8" oświadczam co następuje: jest sprzeczny z art. 5d ust. 2 ustawy w związku z art. 233 § 6 Kodeks karny. Jak wskazano wyżej, wymóg złożenia takiego oświadczenia z odwołaniem się do odpowiedzialności karnej, przewidziany we wzorze wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, nie znajduje oparcia w podstawie prawnej podjętej uchwały. Żaden przepis nie daje możliwości nakładania przez organ stanowiący gminy na wnioskodawcę obowiązku składania wymienionych wyżej oświadczeń pod groźbą odpowiedzialności karnej. Działanie takie musi być uznane za wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej i stanowi istotne naruszenie prawa.

Dodać należy, że również zapis w rubryce 1 tabeli załącznika dotyczący numeru telefonu wnioskodawcy jest niezgodny z art. 5d ust. 2 ustawy. Wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego stanowiący załącznik do uchwały wskazuje dane, jakie powinien przedłożyć odbiorca wrażliwy energii elektrycznej m.in. imię i nazwisko wnioskodawcy, miejsce zamieszkania oraz załączniki, które będą dołączone do wniosku, w postaci kopii umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. W ocenie organu nadzoru nakładanie na wnioskodawcę obowiązku podania numeru telefonu jest nieuprawnionym tworzeniem przez organ stanowiący dodatkowych, nieprzewidzianych ustawowo kryteriów, niesłużących przecież określeniu „zamieszkiwania w miejscu dostarczania energii elektrycznej”. Ponadto, stanowi także ograniczenie kręgu wnioskodawców do osób, które posiadają telefon. Weryfikacja wyżej wymienionego kryterium ustawowego nastąpić może w oparciu o pozostałe dane wskazane we wniosku.

Na marginesie należy wskazać, że umieszczony we wniosku „SPOSÓB WYPŁATY DODATKU ENERGETYCZNEGO” nie zawiera żadnej alternatywy w stosunku do wypłaty dodatku przelewem na rachunek bankowy (np. możliwość odebrania dodatku w kasie urzędu miasta). Takie działanie również należy uznać za sprzeczne z prawem. Żaden przepis prawa nie nakazuje bowiem by osoby fizyczne posiadały rachunek bankowy.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały Nr X/94/19 Rady Miejskiej w Zawierciu z dnia 29 maja 2019 r. jest uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak